

Lại một gây cảnh tỉnh

Gửi các học viên Nhật Bản, chào tất cả!

Từ tình huống trước mắt mà xét, Sư phụ không thể không nói mấy câu [thì] mới có thể ổn lại. Bản thân tu luyện bước đi là con đường của Thần¹, nhân tâm đâu đâu đều là chướng ngại. Nhưng con đường của chư vị lại rất hẹp, hễ không chú ý liền đi lệch, hễ lệch liền xuất hiện vấn đề, thậm chí vấn đề lớn, không quay lại được thì vĩnh viễn hối hận.

Do [điều mà] đệ tử Đại Pháp thành tựu là quả vị to lớn hơn, đồng thời mỗi người đều gánh vác riêng [trách nhiệm] cứu độ vô số vô kể chúng sinh của một phương Thiên thể, hơn nữa còn là sinh mệnh cao tăng, trách nhiệm to lớn nhường ấy, vì thế yêu cầu về [phương diện] tiêu chuẩn đề cao là cực kỳ nghiêm khắc. Vì quả vị mà thành tựu ấy là to lớn, cho nên khó khăn các phương diện sẽ lớn, độ khó về ‘tu trong mê’ cũng cao; đa số là trong tu luyện gian nan mà tinh tấn không ngừng, không buông lỏng đối với bản thân, mà lại không biết được tình trạng tu luyện chân thực của mình; tu được cao, trách nhiệm lớn, [thì] thân thể bị phong ấn càng chặt. Ngoại trừ Sư phụ ra, sẽ không để bất kỳ sinh mệnh nào biết được tình huống chân thực của đệ tử Đại Pháp, là vì điều ấy trực tiếp liên quan đến độ thuần khiết của vũ trụ mới.

Những năm nay, vẫn luôn có đặc vụ giả trang thành học viên, mà trong đó cũng có [người] là cựu thể lực an bài từ đầu, dựa vào thân phận học viên để tìm phục²vào. Những người này đến một lúc nhất định

thì sẽ vùng ra để làm việc mà họ ắt phải làm. Vì tiềm phục đã lâu trong các học viên, nên lại càng có tính lừa dối. (Những người này, đa số là phía con người bề mặt [của họ] là không biết đâu, có một số [khi] đối diện với uy đức của Đại Pháp, [đã] thật lòng tiến nhập vào Đại Pháp, có thể làm theo yêu cầu của Sư phụ, kiên định phủ định an bài của cựu thế lực, [như vậy] trở thành người tu luyện Đại Pháp chân chính.) Đương nhiên cái có để cựu thế lực làm như thế là [vì] trong tu luyện thì sẽ có người chấp trước, là sẽ có người muốn biết tu luyện của mình như thế nào, là sẽ có người hâm mộ công năng, là sẽ có người coi quá trình tiêu nghiệp là bệnh, từ đó mà [đi] cầu cái gọi là ‘người có công năng’ tới nhìn xem. Thế nên chư vị tu luyện một mạch cho đến nay, sẽ luôn thỉnh thoảng nhảy ra cái gọi là ‘người có công năng’ làm đình làm đám³, bề mặt thì thấy từng câu đều là trích dùng⁴ Pháp của tôi, mà tìm có cho mình, mê hoặc những người mà trong tâm có [truy] cầu. Có những người thậm chí mê rất là sâu, còn có người giúp truyền bá trong các học viên rằng kẻ đó là bản sự thể này thế nọ, tạo thành dao động trong tu luyện của các học viên, can nhiễu đến con đường tu luyện mà Sư phụ an bài cho chư vị.

Tu luyện nghiêm cẩn lắm, từng vòng nối từng vòng⁵, ngay cả từng thời khắc, từng bước đi đều không được bị can nhiễu. Một kẻ từ Singapore đến Nhật Bản chư vị mà miệng luôn trích dùng Pháp của tôi và để làm hại các học viên [thì] đành rằng [kẻ đó] rõ là có vấn đề, [nhưng] kỳ thực chẳng phải là [do] bản thân chư vị chiêu dẫn [nó] tới sao? Chẳng phải là [do] những người mang tâm hữu cầu trong học viên bị dúi vào sơ hở đó

sao? Việc này đã gây ra xáo động không nhỏ trong các học viên, can nhiều nghiêm trọng đến tu luyện chính thường rồi, đây chẳng phải vấn đề sao? Trạng thái tu luyện và thân thể của các đệ tử Đại Pháp, ngoại trừ Sư phụ ra thì không ai nhìn ra được, là vì nó liên quan tới an toàn của vũ trụ tương lai. Lời này thì tôi đã nói rất nhiều lần trong các trường hợp khác nhau rồi, mọi người đều hiểu, [thế] tại sao tin theo những lời nhảm nhí⁶kia? Bề mặt con người là có một số vấn đề không quan trọng tồn tại, mà bị người có năng lực nhìn thấy, cái đó là không ảnh hưởng tới căn bản. Nhìn xem học viên tu như thế nào, coi học viên có nghiệp bệnh gì, nói loạn ra một cách vô trách nhiệm, [thì] đó chính là can nhiều. [Kẻ đó] nhìn xem học viên có chấp trước gì, thì đó là chư vị tu hay là kẻ đó tu? Mỗi người là tự mình chấp trước tự mình ngộ ra, vượt qua thì là đề cao chân chính. [Nếu] người khác chỉ hết các vấn đề của chư vị ra cho chư vị, thì đó còn tính là chư vị tu được chăng? Đương nhiên trong tu luyện [có tình huống là] Sư phụ mượn miệng của người ta để điểm hóa, vì tu luyện của chư vị là tôi an bài, chứ không phải là những người đó. Có những người, mà nguyện ý đến thể tin theo những kẻ nói nhảm nhí loạn bậy kia, [thì hỏi] họ là sư phụ của chư vị à? Đó gọi là ‘tín sư’ chăng?

Kỳ thực bề mặt thân thể người rất phức tạp, cái gọi là ‘[người] có thể nhìn thấy’ ấy, đều nhìn không rõ tầng tầng tình huống chân thật, đều không nhìn tới được tác dụng tương hỗ của tầng tầng tình huống chân thật. Con người hiện đại thì đa số là Thần từ thiên thượng xuống đây, không biết hành vi của con người, không cách nào sinh hoạt ở con người nơi đây, vì thế khi chuyển sinh

thì phần nhiều phối với thú tính, thì mới có thể sinh tồn ở con người nơi đây, mới có được hành vi của con người. Khi Thích Ca Mâu Ni được sinh ra thì chẳng phải mẹ của Ông nhìn thấy một con voi trắng lớn đó sao? [Ai] từ thiên thượng tới thì đều phải như thế. Kể được gọi là ‘người có thể nhìn thấy’ đều không phân biệt được cái này, càng không biết được Thiên cơ ấy, [họ] bèn nói loạn lên rằng [người] này là do cái kia chuyển sinh, rằng [người] kia là do cái này chuyển sinh. Bề mặt con người là vô cùng phức tạp, tình huống các không gian khác nhau là vô cùng nhiều, vì để chư vị có thể vượt qua được chỗ khó này, tôi không thể không lại giảng ra Thiên cơ này, nhưng mà chư vị có biết hậu quả chẳng? Những học viên tham dự rất sâu vào ấy, cụ thể lực có thể buông tha chư vị hay không?

Sau khi Minh Huệ Net đề cập đến việc này [thì] vẫn có người biện giải cho kẻ kia, hơn nữa còn đưa lên Internet, chư vị [là] muốn can nhiễu đến tu luyện của nhiều đệ tử Đại Pháp hơn nữa phải không? Bài viết trên Minh Huệ [khiến] chư vị bất bình trong tâm chẳng? Kích động đến thế, có phải là nhân tâm chấp trước chẳng? Đó là trạng thái của người tu luyện chẳng? Lúc này trong quá trình đó thì chư vị có [hướng nội] tìm ở tự mình hay không? Dù sao đi nữa, đệ tử Đại Pháp đi từ “20 tháng Bảy” năm 1999 tới nay, Sư phụ đều rất trân quý chư vị, vô lượng chư Thần đều rất trân trọng chư vị, nhưng mà chính bản thân chư vị cũng nên biết trân trọng. Hãy thanh tỉnh! Đã qua đoạn đường khó nhất rồi, đến cuối cùng thì đừng lật thuyền trong rãnh khe nước bắn⁷. Tôi kiến nghị chư vị rời xa kẻ đó, đừng cấp thị trường cho kẻ đó. Cứu độ cũng là nhắm vào hết thầy

mọi người, dù chư vị thân phận gì⁸, [hãy] xóa bỏ những thứ trên Internet [kia đi], [nếu] lưu lại sẽ thành chứng thực cho việc chư vị không thể viên mãn. Sư phụ nói lại một câu, chư vị từng thời khắc đều đang trên con đường tu luyện, từng thời khắc đều là tôi đang quản chư vị. Không được tự mình tìm can nhiễu, hãy bước đi cho tốt phần đường cuối cùng còn lại không nhiều này.

Lý Hồng Chí
5 tháng Bảy, 2020

• • • • •

Ghi chú: (ghi chú và chú thích là của người dịch Trung-Việt, chỉ để tham khảo).

Dịch từ bản gốc tiếng Hán: <http://big5.minghui.org/mh/articles/2020/7/5/408623.html>.

Có tham khảo bản tiếng Anh: <https://en.minghui.org/html/articles/2020/7/8/185764.html>.

Dịch ngày: 12-7-2020. Bản dịch có thể được chỉnh sửa trong tương lai để sát hơn với nguyên tác.

1. **tẩu đích thị Thần đích lộ:** có thể hiểu là *bước đi ấy là con đường của Thần, con đường thành Thần, bước đi mà thành con đường tu luyện thành Thần*.

2. **tiềm phục:** ẩn nấp, không để lộ ra, có thể là để sau này làm gì đó mà đối phương không kịp thời đối phó.

3. **trang khang tác thể:** trong bài tạm dịch là *làm đình làm đám*; tạo thành thanh thế ăn nói huyênh hoang lắm.

4. **đoạn dụng:** trong bài này tạm dịch là *trích dùng*; trích đoạn ra ngoài ngữ cảnh..

5. **nhất hoàn khấu nhất hoàn:** từng vòng nối từng vòng, từng vòng chụp từng vòng, ý nói rằng các bước là có liên hệ móc nối chặt chẽ với nhau như mắt xích.

6. **hồ ngôn loạn ngữ:** nói lung ta lung tung, nhảm nhí.

7. **lật thuyền trong mương:** (cách nói của người Hoa) ý nói bị thất bại té nhào ở chỗ không đáng bị té ngã, biến cả còn vượt qua tốt, thế mà lại lật thuyền trong mương.

8. Có thể hiểu là *dù chưa vị dùng nick gì khi đăng gì đó lên Internet....*